

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾**

**z dnia 2011 r.
zmieniające rozporządzenie w sprawie należności funkcjonariuszy Straży Granicznej
za podróże służbowe, przeniesienia lub delegowania**

Na podstawie art. 117 ust. 3 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2011 r. Nr 116, poz. 675 i Nr 117, poz. 677) zarządza się, co następuje:

§ 1.

W rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 14 grudnia 2006 r. w sprawie należności funkcjonariuszy Straży Granicznej za podróże służbowe, przeniesienia lub delegowania (Dz. U. Nr 237, poz. 1719 i z 2009 r. Nr 219, poz. 1717) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 7 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu rozliczenia kosztów podróży służbowej podmiot, o którym mowa w § 22, za stałe miejsce pełnienia służby, może uznać miejscowość zamieszkania funkcjonariusza albo miejscowość, w której funkcjonariusz wykonuje czynności służbowe, jeżeli nie spowoduje to zwiększenia kosztów podróży służbowej.”;

2) w § 12:

a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku, gdy nie jest możliwe określenie kosztów przejazdów na podstawie biletów podmiot, o którym mowa w § 22, może w szczególnie uzasadnionych okolicznościach uwzględnić pisemne oświadczenie funkcjonariusza w sprawie ich wysokości i dokonać zwrotu kosztów w wysokości nie wyższej niż iloczyn najkrótszej odległości drogowej do miejscowości stanowiącej cel podróży i 8,8 % maksymalnej stawki za 1 km przebiegu pojazdu dla samochodu osobowego o pojemności skokowej silnika powyżej 900 cm³ określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 34a ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym.”,

b) uchyla się ust. 7;

3) § 13 otrzymuje brzmienie:

„§13.1. Funkcjonariuszowi przeniesionemu z urzędu przysługują:

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej - sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 216, poz. 1604).

- 1) diety dla niego i członków rodziny, za czas przejazdu i pierwszą dobę pobytu w nowym miejscu zamieszkania;
- 2) zwrot kosztów przejazdu do nowego miejsca zamieszkania funkcjonariusza oraz osób, o których mowa w pkt 1;
- 3) ryczałt z tytułu przeniesienia;
- 4) zasiłek osiedleniowy;
- 5) przewóz urządzeń domowych;
- 6) ryczałt na pokrycie kosztów jednorazowego przejazdu w przypadku, o którym mowa w § 14.

2. Funkcjonariuszowi przeniesionemu z urzędu do miejscowości, w której jest zameldowany na pobyt stały, albo do miejscowości, w której zamieszkują członkowie rodziny, przysługuje wyłącznie zwrot kosztów przejazdu i diety za czas przejazdu. Należności te nie przysługują w przypadku, gdy funkcjonariusz otrzymuje na podstawie przepisów odrębnych zwrot kosztów dojazdu do miejsca pełnienia służby.

3. Funkcjonariuszowi:

1) przeniesionemu z urzędu, który:

- a) został zwolniony ze stanowiska kursant i mianowany na stanowisko służbowe w innej miejscowości,
- b) został zawieszony w czynnościach służbowych i przeniesiony w związku z likwidacją jednostki, placówki Straży Granicznej lub dywizjonu Straży Granicznej albo komórki organizacyjnej jednostki, w strukturze których występowało stanowisko służbowe funkcjonariusza,
- c) w związku z przeniesieniem służbowym przesiedlił się z miejscowości pobliskiej do miejscowości będącej nowym, stałym miejscem pełnienia służby;

2) przeniesionemu na własną prośbę

- przysługują wyłącznie należności, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2.”;

4) § 14 otrzymuje brzmienie:

„§ 14. Funkcjonariuszowi przeniesionemu z urzędu, którego członkowie rodziny pozostali w miejscowości dotychczasowego zamieszkania, przysługuje po upływie każdego pełnego miesiąca kalendarzowego ryczałt na pokrycie kosztów jednorazowego przejazdu ze stałego miejsca pełnienia służby do miejscowości zamieszkania tych członków rodziny i z powrotem w wysokości iloczynu najkrótszej odległości drogowej do miejscowości stanowiącej cel podróży i 8,8 % maksymalnej stawki za 1 km przebiegu pojazdu dla samochodu osobowego o pojemności skokowej silnika powyżej 900 cm³ określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 34a ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym.

Należności te nie przysługują funkcjonariuszowi otrzymującemu na podstawie przepisów odrębnych zwrot kosztów dojazdu do miejsca pełnienia służby.”;

5) w § 21 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Funkcjonariuszowi, delegowanemu na okres do 6 miesięcy do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości z urzędu przysługują należności, o których mowa w § 3 ust. 1 i § 14, według kryteriów określonych w § 4, § 8 ust. 2 i § 9 ust. 4 pkt 1.”.

§ 2.

Do funkcjonariusza skierowanego w podróż służbową, przeniesionego lub delegowanego przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, o którym mowa w § 1, w brzmieniu nadanym niniejszym rozporządzeniem, stosuje się przepisy dotychczasowe, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 3.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

W porozumieniu:

MINISTER PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

UZASADNIENIE

Przepis art. 117 ust. 3 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o *Straży Granicznej* (Dz. U. z 2005 r. Nr 234, poz. 1997, z późn. zm.) upoważnił ministra właściwego do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, do określenia, w drodze rozporządzenia, wysokości, warunków oraz sposobu ustalania należności przysługujących funkcjonariuszom Straży Granicznej z tytułu podróży służbowych odbywanych na terenie kraju, a także w razie przeniesienia do pełnienia służby w innej miejscowości albo delegowania do czasowego pełnienia służby, jak również podmiotów właściwych do podejmowania decyzji w tych sprawach. Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji, wykonując wzmiankowane upoważnienie ustawowe, wydał rozporządzenie z dnia 14 grudnia 2006 r. w *sprawie należności funkcjonariuszy Straży Granicznej za podróże służbowe, przeniesienia lub delegowania* (Dz. U. Nr 237, poz. 1719 z późn. zm.).

Przedkładany projekt rozporządzenia przewiduje wprowadzenie zmian w tym rozporządzeniu.

W § 1 w pkt 1 przewiduje się zmianę, która wpłynie na usprawnienie odbywania przez funkcjonariuszy podróży służbowych i będzie korzystna dla funkcjonariuszy pozwalając na efektywne gospodarowanie czasem służby. Podmiot podejmujący decyzje w sprawie podróży służbowej będzie mógł uznać, dla celów rozliczenia kosztów podróży służbowej, miejscowość zamieszkania funkcjonariusza albo miejscowość, w której funkcjonariusz wykonuje czynności służbowe, za stałe miejsce pełnienia służby, o ile uznanie takie nie będzie skutkowało zwiększeniem kosztów podróży służbowej. Powyższa zmiana ma wyłącznie charakter organizacyjny i dotyczy faktu technicznego rozpoczęcia podróży służbowej funkcjonariuszy poprzez przyjęcie wyżej wspomnianego miejsca rozpoczęcia podróży służbowej za stałe miejsce pełnienia przez nich służby. Obejmuje to bardzo nieliczną grupę funkcjonariuszy - tylko tych, których stałe miejsce przebywania w momencie skierowania w podróż służbową jest znacznie odległe od stałego miejsca pełnienia służby (zazwyczaj przygraniczne placówki Straży Granicznej). Wobec braku potrzeby stawienia się tych funkcjonariuszy w chwili rozpoczęcia podróży służbowej w swojej jednostce organizacyjnej bezzasadne jest, aby musieli oni przebyć wspomnianą odległość, by móc rozpocząć podróż służbową z faktycznego - stałego miejsca pełnienia służby. Powyższa zmiana w żaden sposób nie wpłynie na wysokość należności przysługującej funkcjonariuszom z tytułu odbywanych przez nich podróży służbowych i nie będzie powodować konieczności poniesienia dodatkowych wydatków ze środków budżetowych. Rozstrzyga o tym dopuszczalność takiego uznania wyłącznie w przypadku, gdy nie spowoduje to zwiększenia kosztów podróży służbowej.

W § 1 w pkt 2 i 4 przewiduje się zmianę sposobu naliczenia zwrotu kosztów z tytułu przejazdów służbowych funkcjonariuszy.

Powyższe podyktowane jest restrukturyzacją Polskich Kolei Państwowych i zmianą przepisów dotyczących taryf stosowanych przy przewozie osób, rzeczy i zwierząt w pociągach „PKP Intercity” Spółka Akcyjna, na bazie, których komórki finansowe poszczególnych jednostek organizacyjnych Straży Granicznej dokonują naliczenia omawianej należności.

Zgodnie z przyjętą uchwałą Nr 1361/2009 Zarządu „PKP Intercity” Spółka Akcyjna z dnia 11 grudnia 2009 r. w *sprawie ustalenia Taryfy przewozowej Spółki „PKP Intercity” (TP-IC)* od dnia 1 stycznia 2010 r. wszystkie pociągi pośpieszne PKP Intercity zostały przekwalifikowane na markę TLK. W przepisach powołanej wyżej uchwały określono sposób

ustalania opłat za przewóz m.in. osób w pociągach TLK według taryfy pospiesznej „D”.

Zważywszy na to, że dotychczas zwrot kosztów przejazdów przysługiwał funkcjonariuszom w kwocie odpowiadającej cenie biletu za przejazd w drugiej klasie pociągu pospiesznego na daną odległość, z uwzględnieniem posiadanych uprawnień do przejazdów ulgowych, a po dniu 1 stycznia 2010 r. likwidacji uległy wszystkie pociągi pospieszne, biorąc pod uwagę fakt, iż przewóz osób, rzeczy i zwierząt w dotychczasowych pociągach pospiesznych przejęła spółka „PKP Intercity”, zaistniała potrzeba precyzyjnego i odpowiadającego nowemu stanowi prawnemu określenia wysokości przysługującej funkcjonariuszom należności. Ponadto, w świetle aktualnej sytuacji obserwowanej na polskim rynku kolejowym, w której dostrzega się tendencję do powstawania nowych przewoźników kolejowych oraz do częstego modyfikowania ustalonych taryf zaistniała konieczność wprowadzenia bardziej stabilnego sposobu naliczenia kosztów przejazdu.

Celem przyjęcia w projekcie przedmiotowego rozporządzenia rozwiązania jest całkowite uniezależnienie sposobu naliczenia wysokości zwrotu kosztów przejazdu funkcjonariuszom od uchwał i innych uregulowań spółek kolejowych — spółek prawa handlowego jako przewoźników. Nowe rozwiązanie ma uzależnić sposób naliczenia wspomianej należności od bardziej stabilnych przepisów pozostających w zakresie generalnych przepisów normujących transport – tj. od przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o *transporcie drogowym* (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874, z późn. zm.), dotyczących *warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy*. Należy przy tym podkreślić, iż wprowadzenie tej zmiany nie spowoduje zmiany wysokości dotychczas przysługującej funkcjonariuszom należności i nie wpłynie na ilość wydatkowanych środków budżetowych na ten cel.

Wskazane rozwiązanie przewiduje zastosowanie rachunku matematycznego: współczynnika 8,8% iloczynu maksymalnej stawki za 1 km przebiegu pojazdu dla samochodu osobowego o pojemności skokowej silnika powyżej 900 cm³ określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 34a ust. 2 przedmiotowej ustawy i najkrótszej odległości drogowej do miejscowości celu podróży. Wskazana odległość jest odległością najbardziej zbliżoną do tej, o jakiej mowa w obowiązujących przepisach powołanego na wstępie rozporządzenia i nie jest zasadne zmienienie tego elementu. Zastosowanie w rachunku maksymalnej stawki przebiegu pojazdu, w wysokości 0,8358 zł, jako właściwej wielkości dla dokonywania projektowanego naliczenia należności, wynika z faktu, iż jest to wielkość odpowiadająca stawce przewidzianej w przepisach powszechnie obowiązujących dla rozliczenia kosztów używania do celów służbowych, pojazdów o pojemności skokowej silnika powyżej 900 cm³, które pokrywa pracodawca. Samochody z pojemnością powyżej 900 cm³, są tymi zazwyczaj używanymi w służbie w Straży Granicznej zaś auta o mniejszej pojemności litrażowej są w formacji niezwykle rzadko wykorzystywane do celów służbowych. Ponadto wskazana stawka jest wielkością stabilną, jej wysokość wzrasta incydentalnie i stosownie do wymogów stawianych przez otoczenie gospodarcze. Jest to wielkość ekonomiczna najbardziej odpowiednia dla dokonywania naliczenia przedmiotowej należności.

Projektowana wysokość zwrotu kosztów za przejazd zostanie ustalona w ten sposób, że przy zastosowaniu nowego ww. rachunku matematycznego naliczenia tej należności, będzie stanowić ona kwotę zbliżoną do aktualnych cen biletów za przejechanie danej odległości w pociągach TLK wg taryfy pospiesznej „D” czyli pociągach odpowiadających dotychczasowym pociągom pospiesznym. Rachunek ten oparto na tabeli opłat za bilety

jednorazowe za przejazd w pociągach pospiesznych II klasy sprzed i bezpośrednio po restrukturyzacji Polskich Kolei Państwowych, przy założeniu przejechania przez funkcjonariusza danej odległości. Przejechanie pociągiem odległości 1000 km tam i z powrotem kosztowało w 2009 roku 70 zł, a na przełomie roku następującego po nim już 72 zł. Następnie w uwzględnieniu porestrukturyzacyjnych postanowień nowej taryfy przewozowej spółki „PKP Intercity” w zakresie cen biletów za przejazd w pociągach TLK według taryfy pośpiesznej „D”, cena biletu za przejechanie 1000 km stanowiła przez większą część roku 2010 kwotę 73 zł., obecnie jest to już 76 zł. W proponowanym nowym sposobie naliczenia zwrotu kosztów przejazdu opartym na rachunku matematycznym, współczynnik 8,8% dobrano przy zaokrągleniu do jednego miejsca po przecinku, w ten sposób aby po wyliczeniu przysługującej funkcjonariuszom należności tym rachunkiem otrzymana kwota była jak najbardziej zbliżona do kwoty obecnych cen biletów za przejazd pociągiem danej odległości. Dla konstrukcji algorytmu naliczenia zwrotu kosztów przejazdu funkcjonariuszom, oparto się perspektywicznie na takiej wysokości mnożnika procentowego aby ten dał przypuszczalną wartość ceny biletu za przejazd pociągiem z przełomu roku 2010 i 2011 ale nie powodował wzrostu wydatków na ten cel. Przyjęte rozwiązanie zapewnia stabilność wysokości należności, jej wzrost w przeciwieństwie do sytuacji istniejącej obecnie nie jest możliwy bez zmiany systemowych rozwiązań w zakresie wysokości ryczałtów.

W sytuacji, o której mowa w § 12 ust. 6 dotychczasowego rozporządzenia tj. gdy nie będzie możliwe określenie kosztów przejazdów na podstawie biletów, przewiduje się, że organ w szczególnie uzasadnionych przypadkach uwzględniając pisemne oświadczenie funkcjonariusza w sprawie ich wysokości dokonywać będzie zwrotu kosztów według nowo wprowadzonego rozwiązania, po ustaleniu, czy faktycznie przebyta odległość drogowa jest odległością najkrótszą do miejscowości celu podróży funkcjonariusza, uwzględniając jednocześnie ewentualne posiadane uprawnienia do przejazdów ulgowych środkami publicznego transportu zbiorowego. Analogiczne przeliczenie przebytej odległości nastąpi w przypadku, o którym mowa w § 14, dotychczasowego rozporządzenia tj. w przypadku przyznania funkcjonariuszowi przeniesionemu z urzędu, którego członkowie rodziny pozostali w miejscowości dotychczasowego zamieszkania ryczałtu na pokrycie kosztów jednorazowego przejazdu ze stałego miejsca pełnienia służby do miejscowości zamieszkania tych członków rodziny i z powrotem.

W § 1 w pkt 3 w związku z częstą migracją funkcjonariuszy przewiduje się wprowadzenie przepisu rozszerzającego krąg funkcjonariuszy, którym przysługuje węższy zakres należności z tytułu przeniesień służbowych, o których mowa w § 13 ust. 1 pkt 1 i 2. Projektowaną zmianą wprowadzono przypadki, w których funkcjonariuszowi przysługuje ograniczony zakres należności z tytułu przeniesienia służbowego. Skutkiem takiego rozwiązania jest zmniejszenie wysokości wypłacanych należności. Powyższe wiąże się ze znaczeniem występującego w tym akcie prawnym pojęcia: „stałe miejsce pełnienia służby”, określającego miejscowość, w której funkcjonariusz pełni służbę. Proponuje się uwzględnienie w przepisach § 13 rozporządzenia przypadków przeniesienia do pełnienia służby w innej miejscowości funkcjonariuszy, którzy zostali zwolnieni ze stanowiska „kursant” i mianowani na nowe stanowisko służbowe w innej miejscowości, przewidując przyznanie takim funkcjonariuszom należności z tytułu przeniesień służbowych – analogicznych do przysługujących funkcjonariuszom przeniesionym na własną prośbę. Przedmiotowe rozwiązanie wynika z faktu, iż funkcjonariusze mianowani, z chwilą przyjęcia do służby w Straży Granicznej, na najniższe w hierarchii służbowej stanowisko „kursanta”

umiejscowione w komórkach ds. kadr danej jednostki organizacyjnej Straży Granicznej, rozpoczynają udział w procesie szkolenia, którego ukończenie stanowi warunek uzyskania kwalifikacji zawodowych niezbędnych do mianowania na określone stanowisko służbowe. Do czasu uzyskania wymienionych kwalifikacji wspomniani funkcjonariusze nie wykonują zadań służbowych. Przyjęta praktyka, w zakresie umiejscowienia stanowiska „kursant” w strukturze organizacyjnej jednostki organizacyjnej Straży Granicznej, pozostaje bez znaczenia dla funkcjonariusza mianowanego na to stanowisko. Wiąże się to z faktem, że miejscowość stanowiąca siedzibę komendy oddziału Straży Granicznej, w strukturze, której występują omawiane stanowiska, nie stanowi w rzeczywistości stałego miejsca pełnienia służby funkcjonariuszy mianowanych na stanowisko „kursant”. Faktycznym miejscem wykonywania zadań służbowych, stawianych tym funkcjonariuszom w procesie szkolenia, są przede wszystkim ośrodki szkolenia Straży Granicznej. Decyzje dotyczące określenia stałego miejsca pełnienia służby przez tych funkcjonariuszy, po uzyskaniu przez nich odpowiednich kwalifikacji zawodowych, pozostają w gestii przełożonego. Powyższe może wiązać się z powstaniem wydatków związanych z wypłatą należności z tytułu przeniesień służbowych tej grupy funkcjonariuszy czemu ma zapobiec projektowane rozwiązanie. Odmienne podejście do omawianej kwestii byłoby nieuzasadnione – w szczególności z punktu widzenia ewentualnych należności omawianej grupy funkcjonariuszy, którzy w związku z uzyskaniem kwalifikacji zawodowych będą mianowani na wyższe stanowiska służbowe. Dopiero z chwilą mianowania zostaje wyznaczone funkcjonariuszowi stałe miejsce pełnienia służby, z jednoczesnym powierzeniem mu zakresu obowiązków i uprawnień. Tym samym okres szkolenia mający na celu uzyskanie przez funkcjonariusza kwalifikacji zawodowych, nie powinien być traktowany, jako służba w stałym miejscu jej pełnienia. Mianowanie funkcjonariusza, po okresie szkolenia, na określone stanowisko służbowe w komórce jednostki organizacyjnej Straży Granicznej nie powinno być traktowane, jako przeniesienie służbowe, gdyż w omawianym stanie faktycznym nie następuje zmiana miejsca (stałego) pełnienia służby.

Tożsame należności z tytułu przeniesień służbowych, o których mowa w § 13 ust. 1 pkt 1 i 2 proponuje się przyznać funkcjonariuszom zawieszonym w czynnościach służbowych i przeniesionym z urzędu w związku z likwidacją jednostki, placówki Straży Granicznej lub dywizjonu Straży Granicznej albo komórki organizacyjnej Straży Granicznej, w strukturze których występowały stanowiska służbowe tych funkcjonariuszy, co stanowi analogię do sytuacji omówionej powyżej gdyż dotyczy grupy funkcjonariuszy, którzy nie wykonują zadań służbowych (w okresie zawieszenia). Fakt ten, w przypadku likwidacji jednostki organizacyjnej Straży Granicznej lub komórki organizacyjnej jednostki, w której funkcjonariusze pełnili służbę przed zawieszeniem w czynnościach służbowych, uzasadnia przyjęcie w odniesieniu do nich zasady analogicznej jak w przypadku funkcjonariuszy mianowanych na stanowisko „kursant”. Wynikająca wyłącznie ze wspomnianych zmian organizacyjnych konieczność umiejscowienia tych funkcjonariuszy w innej jednostce lub komórce organizacyjnej, nie powinna być utożsamiana z przeniesieniem służbowym do dalszego pełnienia służby w innej miejscowości – w rozumieniu zmiany stałego miejsca pełnienia służby. Zmiana miejscowości, jednostki lub komórki organizacyjnej przynależności przez funkcjonariusza zawieszonego w czynnościach służbowych ma wyłącznie ewidencyjny charakter. Jej celem jest kontynuacja stosunku służbowego funkcjonariusza, który nie wykonywał i do czasu zakończenia okresu zawieszenia w czynnościach służbowych nie może wykonywać zadań służbowych. Dlatego też nie znajduje uzasadnienia ewentualne nabycie przez funkcjonariusza, o którym mowa, prawa do należności z tytułu przeniesienia

służbowego. Jego skutkiem będzie zmniejszenie wysokości należności wypłacanych funkcjonariuszom.

W § 1 w pkt 5 przewiduje się wprowadzenie przepisu doprecyzowującego przypadek wyłączenia możliwości przyznawania funkcjonariuszowi delegowanemu na okres do 6 miesięcy do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości z urzędu, przysługujących należności z tytułu podróży służbowych (diety i ryczałtu za przejazd). W rozporządzeniu dookreślono sytuację, w której dieta oraz ryczałt za przejazd nie przysługują. Przewiduje się ograniczenie w przyznawaniu diety, w przypadku pobytu w miejscowości zamieszkania funkcjonariusza lub zameldowania na pobyt stały albo w stałym miejscu pełnienia służby bądź w czasie leczenia w zakładzie leczniczym. Ograniczenie w przyznawaniu ryczałtu za przejazd przewiduje się w sytuacji, gdy funkcjonariusz nie ponosi kosztów na których pokrycie jest przeznaczony ten ryczałt. Ponadto wprowadzenie omawianej zmiany w brzmieniu § 21 ust. 1, w zakresie dookreślenia przypadków ograniczenia przyznawania należności we wskazanych sytuacjach nie spowoduje konieczności wyłączenia stosowania § 5 obowiązującego rozporządzenia normującego zwrot kosztów przejazdów funkcjonariuszy w podróży służbowej. Przyjęcie projektowanego rozwiązania zapewni ponadto kompatybilność przepisów z unormowaniami funkcjonującymi na gruncie aktów prawnych regulujących pragmatyki innych służb. (ABW, SKW, SWW).

W § 2 zamieszczono przepis przejściowy dotyczący zastosowania wobec funkcjonariusza skierowanego w podróż służbową, przeniesionego lub delegowanego dotychczasowych unormowań w zakresie podróży służbowych, przeniesień i delegowań w okresie nie dłuższym niż 6 miesięcy od dnia wejścia w rozporządzenia. Powyższe związane jest z faktem, iż w związku z likwidacją pociągów pospiesznych z dniem 1 stycznia 2010 r. przestała obowiązywać taryfa przejazdów pociągów pospiesznych stosowana przez komórki finansowe Straży Granicznej do rozliczeń podróży służbowych. Wspomniane pociągi pośpieszne zostały zastąpione marką TLK, do której zastosowanie ma inna niż dotychczasowa taryfa - pośpieszna. Z uwagi na fakt, iż okres delegowania funkcjonariusza do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości w kraju nie może przekraczać 6 miesięcy, w celu uniknięcia stosowania dwóch taryf przejazdowych, tym samym precyzyjnego uregulowania prawidłowego sposobu dokonywania naliczeń realizowanych należności za podróże służbowe, przeniesienia i delegowania koniecznym jest zamieszczenie przepisu przejściowego w projektowanym brzmieniu.

Ponadto w omawianym przepisie uwzględniono sytuację, kiedy decyzja o przeniesieniu funkcjonariusza do pełnienia służby w innej miejscowości i faktyczne przeniesienie tego funkcjonariusza nastąpią przed dniem wejścia w życie projektowanego rozporządzenia, przewidując zastosowanie dotychczasowych rozwiązań w okresie nie dłuższym niż 6 miesięcy od dnia wejścia w rozporządzenia. Natomiast, gdy faktyczne przeniesienie funkcjonariusza nastąpi po dniu wejścia w życie rozporządzenia wobec tego funkcjonariusza znajdą zastosowanie przepisy niniejszego rozporządzenia.

W § 3 zawarto przepis dotyczący terminu wejścia w życie przedmiotowej regulacji. Z uwagi na zakres regulacji w projekcie przewidziano czternastodniowy okres *vacatio legis*.

Wprowadzenie projektowanych zmian w przedmiotowym rozporządzeniu nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla środków finansowych przeznaczonych na funkcjonowanie Straży Granicznej.

Projekt zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) został opublikowany w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Ministerstwa Spraw

Wewnętrznych i Administracji. Żaden z podmiotów nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych, z zatem nie podlega notyfikacji, zgodnie z przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji, norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

Projekt nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Ocena Skutków Regulacji (OSR)

1. **Podmioty na które oddziałuje rozporządzenie** – projektowany akt prawny dotyczy funkcjonowania Straży Granicznej i oddziałuje na funkcjonariuszy Straży Granicznej oraz podmioty właściwe w sprawach ustalania i wypłaty należności.
2. **Konsultacje społeczne** – projektowany akt prawny został skonsultowany z Niezależnym Samorządnym Związkiem Zawodowym Funkcjonariuszy Straży Granicznej oraz został skonsultowany z Forum Związków Zawodowych. Forum Związków Zawodowych nie przedstawiło opinii do projektu.
3. **Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego** – wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa bowiem nie przewiduje się wzrostu wydatków w zakresie przyznawanych funkcjonariuszom Straży Granicznej należności za podróże służbowe, przeniesienia lub delegowania. Zmiana sposobu naliczania zwrotu kosztów z tytułu przejazdów służbowych funkcjonariuszy nie będzie skutkowałą zwiększeniem dotychczasowej wysokości należności pobieranej przez funkcjonariuszy, wobec czego nie będzie powodowała wzrostu wydatków przeznaczonych na funkcjonowanie Straży Granicznej oraz konieczności ubiegania się o przyznanie dodatkowych środków finansowych z budżetu państwa. Ponadto zmiana zaproponowana w § 1 pkt 3 projektu, dotycząca rozszerzenia kręgu funkcjonariuszy, którym przysługują ograniczone należności z tytułu przeniesień służbowych spowoduje ograniczenie wysokości wypłaconych należności. Zmiana ta ma charakter organizacyjny i dostosowuje stan prawny w zakresie przyznawania ograniczonych należności z tytułu przeniesień służbowych funkcjonariuszom we wspomnianym zakresie do ich sytuacji faktycznej.
4. **Wpływ regulacji na rynek pracy** – projekt regulacji nie wpłynie na rynek pracy.
5. **Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw** – projektowany akt prawny nie wpłynie na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz na przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.
6. **Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów** – wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na sytuację i rozwój regionów.